

## ВИЗНАЧЕННЯ ВМІСТУ ФЕНОЛЬНИХ СПОЛУК У КОРЕНЕВИЩАХ І КОРЕНЯХ ДЯГЕЛЯ ЛІКАРСЬКОГО І ДУДНИКА ЛІСОВОГО

Поглиблене вивчення рослинного різноманіття території України є необхідним фактором для розвитку та вдосконалення фармакологічної бази сучасних медикаментів. Перспективними об'єктами для вивчення і встановлення можливих фармакологічних ефектів є представники роду Дягель (*Angelica L.*), зокрема дягель лікарський (*Angelica arhangelica L.*) та дудник лісовий (*Angelica silvestris L.*). Дягель лікарський у народній медицині знають як протизапальний, сечогінний, потогінний і заспокійливий засіб. Насіння дягеля використовують для ароматизації настоянок. Дудник лісовий застосовують у народній медицині як сечогінний і вітрогінний засіб.

Метою роботи було кількісне визначення вмісту фенольних сполук у підземних органах дягеля лікарського та дудника лісового. Кореневища та корені дягеля лікарського заготовляли після відмирання надземної частини на

Бережанщині Тернопільської області у 2013 році, дудника лісового – на території Гусятинського району Тернопільської області у 2012 році. Фенольні сполуки визначали на спектрофотометрі Lambda 25 UV (“Perkin Elmer”, США); суму фенольних сполук – у перерахунку на галову кислоту при 270 нм, гідроксикоричних кислот – у перерахунку на хлорогенову кислоту при 327 нм. Результати досліджень показали, що кількісний вміст фенольних сполук у кореневищах та коренях дягеля лікарського становить  $(3,34 \pm 0,001) \%$ , дудника лісового –  $(4,92 \pm 0,01) \%$ ; вміст гідроксикоричних кислот у кореневищах та коренях дягеля лікарського –  $(6,08 \pm 0,001) \%$ , дудника лісового –  $(4,49 \pm 0,004) \%$ .

Таким чином, отримані нами результати досліджень вмісту фенольних сполук підтвердили перспективність подальших досліджень БАР даних видів та встановлення нових можливих фармакологічних активностей.

С. С. Козачок, С. М. Марчишин

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО

## ВМІСТ ФЕНОЛЬНИХ СПОЛУК У ТРАВІ ОСТУДНИКА ГОЛОГО (*HERNIARIA GLABRA L.*)

Інфекції сечостатевої системи є найбільш поширеними серед бактеріальних інфекцій населення. *Escherichia coli* є основним патогеном, що зумовлює 80–90 % позалікарняних та 30–50 % лікарняних інфекційних захворювань сечовивідних шляхів. Учені з Вроцлавського медичного університету дослідили антибактерійну та бактеріостатичну дію водних екстрактів з *Betula pendula*, *Equisetum arvense*, *Herniaria glabra*, *Galium odoratum*, *Urtica dioica* та *Vaccinium vitisidaea* на *Escherichia coli* при урологічних інфекціях. Встановлено, що найвищу активність проявляли водні екстракти з *Herniaria glabra* та *Vaccinium vitisidaea*.

Оскільки остудник голий є неофіційною рослиною, хімічний склад його маловивчений, метою нашого дослідження було спектрофотометричним методом встановити вміст фенольних сполук у траві даної рослини. Сировину

заготовляли у період цвітіння рослини на території Тернопільської області. Дослідження проводили на спектрофотометрі Lambda 25 UV (“Perkin Elmer”, США). Сумарний вміст флавоноїдів визначали у перерахунку на рутин при довжині хвилі 410 нм, суми фенольних сполук – у перерахунку на галову кислоту при 270 нм, гідроксикоричних кислот – у перерахунку на хлорогенову кислоту при 327 нм.

За результатами проведених досліджень, встановлено вміст фенольних сполук остудника голого у перерахунку на його абсолютно суху сировину: флавоноїдів –  $(2,40 \pm 0,002) \%$ , фенольних сполук –  $(2,33 \pm 0,001) \%$  та гідроксикоричних кислот –  $(1,43 \pm 0,001) \%$ .

Враховуючи те, що фенольні сполуки проявляють виражену протизапальну, сечогінну, протимікробну та противірусну активність, вважаємо наші дослідження актуальними.